

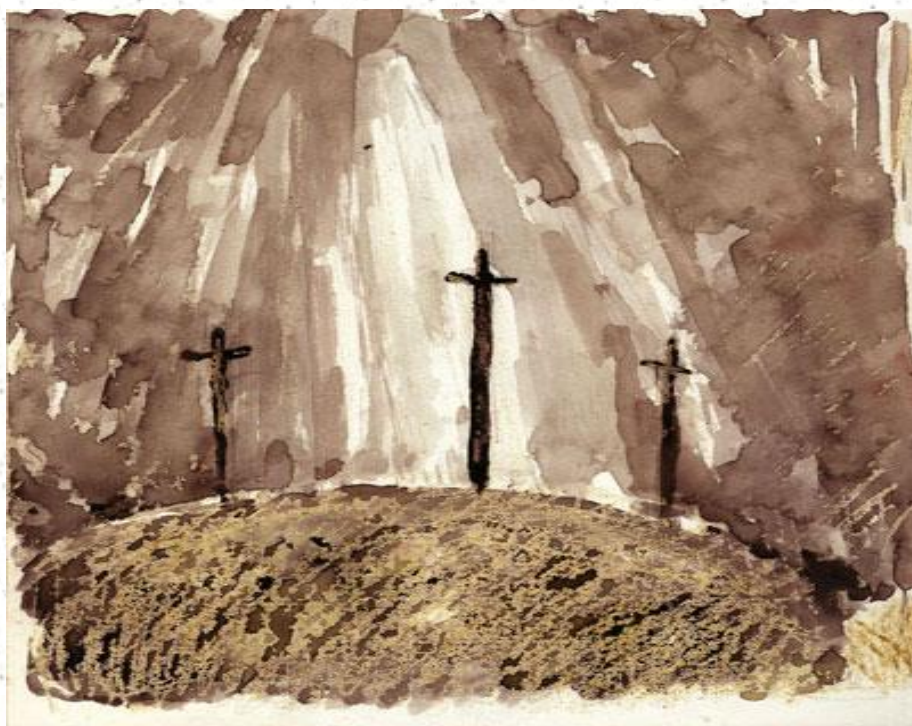
2tim 2-22

Motto:

Numărul
7

“Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilile Lui suntem tămăduiți.”

(Isaia 53:5)

Din acest număr:

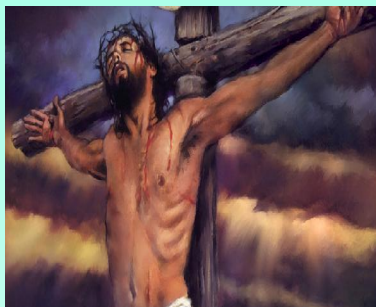
Titlul articolului:	Pagina
Sacrificiul suprem	2
Lumina din Lumina	3
De ce o saptamână mare?	3
Suferințele învierii	5
Istoria Bisericii Baptiste din Hațeg	6

Pagina 1

În această lună creștinii de pretutindeni și-au adus aminte de suferințele Domnului Isus. Cei care au înțeles cu adevărat prețul nespus de mare care a fost plătit pentru păcatele lor și-au dedicat viața lui Dumnezeu și în fiecare zi se străduiesc să-I fie plăcuți. Tu te-ai întâlnit cu Cristosul înviat? Este El Domnul vieții Tale? Dacă nu-L cunoști în mod personal sau nu vrei să renunți la păcat pentru a-L urma, gândește-te că El este viu și că într-o zi îți va cere socoteală pentru tot ceea ce ai făcut!

Pagini curate
Pagini curate

SACRIFICIUL SUPREM

***"EU MI-AM
SACRIFICAT FIUL
PENTRU VOI !
CHIAR NU VA
PASA ?"***

***"El suferințele
nostre le-a purtat...
Și noi nu L-am băgat
în seamă..."***

Cu multi ani in urma in statul Missouri era un om cu numele John Griffin care lucra la podul feroviar rabatabil care traversa fluviul Mississippi. Intr-o zi de vara a anului 1937, Griffin l-a luat cu el la serviciu pe fiul sau de 8 ani, Greg. La pranz Griffin a ridicat podul pentru a permite vaselor sa treaca si s-a asezat pe podul de observatie unde a inceput sa manance. Timpul a trecut foarte repede. Deodata, un fluierat prelung l-a anuntat ca un tren se apropia de pod, era expresul de Memphis care avea peste 400 de oameni la bord. Griffin a sarit din locul unde era si s-a grabit spre turnul de control. Pe cand se uita sa vada daca nu este vreo nava inainte de a cobori podul, Griffin l-a vazut pe fiul sau cazut chiar pe macazul care urma sa

coboare podul. Griffin si-a dat seama ca fiul sau alunecase si si prinsese piciorul in macaz, iar situatia acum era disperata - coborarea macazului insemna automat moartea fiului sau. Din departare, locomotiva fluiera tot mai strident. Acum Griffin auzea zgomotul facut de roțile trenului. Acolo jos se afla fiul sau, pe de alta parte in trenul care se apropia erau peste 400 de persoane.

Acoperindu-si fata cu mainile, el a tras maneta care a coborat podul exact la timp pentru a permite trenului sa treaca peste fluviu. Cand Griffin si-a ridicat fata scaldata de lacrimi el s-a uitat pe geamurile trenului. In tren erau oameni de afaceri care-si citeau nepasatori ziarul, erau doamne imbracate elegant care stateau si discutau,

erau copii care mancau inghetata. Nimeni nu a privit spre punctul de control, nimeni nu a observat ce se intamplase. In agonie, Griffin a tipat in urma trenului care si-a continuat nestingherit drumul: "EU MI-AM SACRIFICAT FIUL PENTRU VOI ! CHIAR NU VA PASA ?" Dar trenul a continuat sa mearga ...

Nimeni n-a auzit vocea Tatalui care - parca - a strigat cand pamantul s-a cutremurat, iar cerul s-a intunecat in vinerea mare in vreme ce Fiul Sau, Domnul Isus Cristos platea pretul suprem, murind pe cruce ca noi sa traim vesnic.

Lumina din Lumina

Tocmai ce am incheiat cea mai mare sarbatoare a crestinatii.Ce a ramas in urma ei?Poate niste amintiri frumoase, poate cateva zile in care am dormit mai mult, sau cateva kilograme in plus J.Nu imi propun sa raman doar la aceste lucruri in ceea ce priveste Sarbatoarea Invierii.

As vrea sa va ganditi la o incapere in care este bezna totala.Nu vedeti nimic in acea incapere.Ce se intampla daca la un moment dat aprindeti o lumina in acea incapere?Bineinteles ca intunerecul dispare, iar toata incaperea este luminata.Este de ajuns o sursa de lumina, pentru ca intunerecul sa fie biruit.Nici un colt din acea incapere nu ne mai este ascuns acum, pentru ca am aprins lumina.

In noaptea de Inviere am participat la slujba intr-o biserica ortodoxa.Nu a fost pentru prima data, dar acum am vazut

lucrurile altfel.La un moment dat, preotul a iesit cu o lumanare aprinsa, si a invitat asistententa sa ia lumina.In momentele urmatoare, toate lumanarile din multime s-au aprins, iar toate luminile formau o mare de lumina.Totul a plecat de la o singura lumina.

Odata cu invierea lui Isus Hristos, a fost aprinsa prima lumanare.Intr-o lume intunecata, s-a facut Lumina.Ca si crestini suntem meniti sa transmitem lumina, sa nu tinem lumina ascunsa.

Pastele a trecut-lucru pe cat de normal, pe atat de inevitabil-, ne-am amintit ca Lumina a fost aprinsa....ce vom face in continuare ? Vom lasa Lumina sa se stinga? Sau ne vom aminti ca suntem mesagerii acesteia si o vom impartasi cu altii?

Manasel Barb

“Lumina lumineaza in intunerec si intunerecul n-a biruit-o”

DE CE O SAPTAMANA MARE ?

MOTTO : *"Fiindca atat de mult a iubit Dumnezeu lumea ca a dat pe singurul Lui Fiu pentru ca oricine crede in EL sa nu piara, ci sa aiba viata vesnica" - (Ioan 3:16)*

Saptamana Pastelui este numita si "Saptamana Patimilor" sau "Saptamana Mare." Nu este mai lunga decat celelalte 51 de saptamani din timpul unui an. Are tot 7 zile, 168 ore,10080 minute si 604800 secunde. De ce atunci i se spune MARE ? Care este motivatia si esenta acestui nume ?

Evaluarea acestei saptamani din timpul anului tine de ceea ce s-a intamplat cu mai bine de 2000 de ani in urma in Ierusalim cand Fiul lui Dumnezeu a fost MIELUL de jertfa, platind pretul pentru iertarea pacatelor lumii intregi. Exista cateva motive pentru care a fost nevoie de o "saptamana mare."

1 . DUMNEZEU A FOST CONFRUNTAT CU CEA MAI MARE PROBLEMA

"... a iubit lumea ..."

Problema lui Dumnezeu era "lumea"; lumea pe care El a creat-o in mod desavarsit; lumea care a pacatuit cand Eva si Adam au acceptat dialogul cu Diavolul in gradina Eden, dialog care a adus rasa umana in ruina si in moarte.

"Toti au pacatuit ... " si "plata pacatului este moartea" spune apostolul Pavel in epistola catre Romani. Aceasta este sentinta data de Dumnezeu pentru noi toti. Dumnezeu a fost

afectat, EL Insusi, fiindca in dreptatea Lui trebuia sa nimicesca rasa umana.

2 . DUMNEZEU A PLATIT CEL MAI MARE PRET

" ... a dat pe Singurul Lui Fiu ... "

Dreptatea lui Dumnezeu cerea pedeapsa si EL a ales ca jertfa din saptamana mare sa fie chiar copilul Lui. Dumnezeu satisface dreptatea Lui prin dragostea Lui. Ia pe Singurul Lui Fiu si-l trimite pe pamant "sa se nasca si sa creasca, sa ne mantuiasca." Isaia, privind la saptamana mare avea sa spuna in capt.

53, v 5: *"Dar El era strapuns pentru pacatele noastre, zdrobit pentru faradelegile noastre. Pedeapsa care ne da pacea a cazut peste El si prin ranile Lui suntem tamaduiti."* Ce jertfa extraordinara ! Ce pret a platit Dumnezeu pentru salvarea noastra ! Ce dragoste desavarsita a manifestat Tatal fata de omul pacatos !

"Atat de mult a iubit Dumnezeu ... ca a dat pe Singurul Lui Fiu ..." este expresia care arata dimensiunea dragostei divine, dragostea batuta in cuie care te duce la crucea de la mijloc din Dealul Capatanii unde Fiul lui Dumnezeu plateste pretul suprem al iertarii pacatorilor !

3 . DUMNEZEU A LANSAT CEA MAI MARE PROVOCARE

" ... oricine crede in El ... "

"...ca oricine crede in El ..." -iata provocarea ! Dumnezeu Si-a facut partea si a platit pretul pentru lumea intreaga, insa beneficiaza de mantuirea Lui doar cine crede in El , adica in Domnul Isus.

Salvarea este darul lui Dumnezeu, insa nu oricum; beneficii de iertare numai prin credinta in Fiul Sau. Intru in relatie cu Domnul Isus prin credinta si pocainta - aceasta este pretentia lui Dumnezeu ca raspuns la jertfa de pe cruce, credinta care este *"o incredere neclintita in lucrurile nadajduite, o puternica incredintare despre lucrurile care nu se vad."* (Evrei 11:1)

4 . DUMNEZEU A OFERIT CEA MAI GRANDIOASA PERSPECTIVA

"... sa aiba viata vesnica ."

"... sa nu piara, ci sa aiba viata vesnica ." Viata vesnica ! Aceasta-i perspectiva care-l asteapta pe cel ce crede in Domnul Isus ! Fantastic ! Exact ceea ce spune Petre Ispirescu intr-un basm pe care l-a scris: "Tinerete fara batranete si viata fara de moarte." Acum si aici tu poti sa ai deja ... viata vesnica ! Aleluiaaaaaaaa ! Ce mostenire !

Iar daca deja beneficiezi de viata vesnica, atunci ai responsabilitatea sa traiesti in asa fel, incat ISUS CEL VIU sa sa vada in viata ta de fiecare zi, iar cei nemantuiti sa-L primeasca pe EL in inima doar pentru ca L-au vazut in traiul tau, in imbracamintea si tinuta ta, in vorbele si-n atitudinile tale, in relatiile tale cu ceilalti .

In incheiere doresc sa exemplific cele de mai sus printr-o intamplare. Un turist s-a pierdut in Muntii Alpi. Proprietarul cabanei in care turistul a fost cazat si-a trimis cainele sau sa-l gaseasca pe cel pierdut. Dupa mai multa ore de cautari, cainele l-a gasit pe cel pierdut, acesta insa era inconstient. Cainele a inceput atunci sa traga de om pana ce acesta a inceput sa-si revina. Cand insa omul si-a revenit, el a vazut cainele si s-a speriat crezand ca este un lup, asa ca a luat un cutit cu care l-a injunghiat. Cainele a plecat de acolo si s-a tarat pana la stapanul sau si nu peste multa vreme a murit. Proprietarul cainelui s-a luat atunci dupa urma de sange pe care o lasase cainele, a ajuns la cel care era pierdut si a reusit sa-l salveze ! Cainele si-a dat viata pentru ca acel om sa poata trai.

Domnul Isus si-a dat viata pentru ca tu sa traiesti vesnic. Apreciezi indeajuns jertfa Lui ?

De la POCAITU

(pentru conformitate: Fratele Mihai Sarbu, Glendale, AZ , USA)

Suferințele învierii

“Isus, după ce a înviat, în dimineața zilei a șaptea a săptămânii, S'a arătat mai întâi Mariei Magdalinei, din care scosese șapte draci. Ea s'a dus și a dat de știre celor ce fuseseră împreună cu El, cari plîngeau și se tînguiau. Cînd au auzit ei că este viu și că a fost văzut de ea, n'au crezut-o. După aceea, S'a arătat, într'alt chip, la doi dintre ei, pe drum, cînd se duceau la țară. Aceștia s'au dus de au spus lucrul acesta celorlalți, dar nici pe ei nu i-au crezut. În sfîrșit, S'a arătat celor unsprezece, cînd ședeau la masă; și i-a muștrat pentru necredința și împietrirea inimii lor, pentru că nu crezuseră pe cei ce-l văzuseră înviat. Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza, va fi mîntuit; dar cine nu va crede, va fi osîndit. Iată semnele cari vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mînă șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mîinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa.” Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S'a înălțat la cer, și a șezut la dreapta lui Dumnezeu. Iar ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei, și întărea Cuvîntul prin semnele, cari-l însoțeau. Amin.”

Marcu 16:9-20

Uneori ne limităm la a crede că suferința Domnului Isus a fost doar atunci când a fost batjocorit, rastignit fiind pe cruce. Uitam prea des faptul că El a suferit cu răbdare pentru cei pe care-i iubea, pentru ca să le dea mântuirea. Fiecare moment de neîncredere, fiecare clipă de neînțelegere, fiecare stare de nespunere au adunat pe umerii Domnului Isus o povară a suferinței care s-a adunat la celelalte apăsând greu.

De multe ori Domnul Isus a fost ranit de necredința oamenilor, de împietrirea inimii lor. De două ori îl vedem că plânge în evanghelii, datorită necredinței celor din jurul Său. Când Lazar era în mormant, nici măcar Marta, o prietenă apropiată nu a crezut în puterea Său de a învia morții, deși, teoretic stia faptul că va fi o înviere a morților, în ziua de apoi. Când Ierusalimul nu l-a primit așa cum trebuia, Domnul a plans pentru cetate, fiindcă nu a cunoscut vremea cercetării. Ne-am fi așteptat poate să-L găsim plângând atunci când a fost luat în deradere, sau când îi era

foame, sau în alte situații în care noi am plânge. Dar El a plans pentru oamenii necredincioși. El nu a plans pentru Lazar, care era mort și pe care stia că-L va învia, nici pentru pietrele moarte a cetății Ierusalimului... Ci, a plans pentru oamenii care nu-L primeau așa cum este El.

După înviere Său, El S-a arătat de mai multe ori femeilor care s-au dus la mormant. Evangheliile relatează câteva momente în care femeilor li se spune că Isus a înviat, în fața realității mormantului gol. Ele se întorc pline de frică și de bucurie, să le spună și ucenicilor. Pe drum, se întâlnesc cu Domnul Isus și îl vad înviat! El s-a arătat Mariei Magdalena care plângea la mormantul gol. Aceste femei care L-au văzut viu și care au primit porunca de la El să meargă să le spună ucenicilor despre această realitate, au fost primite cu o incredibilă răceală și respingere de ucenicii aflați împreună. Ei credeau aceste marturii oculare sincere că fiind basme.

În timp ce doi ucenici mergeau

acasă la țară, Domnul Isus cel înviat li se alătură pe drum, dar ei nu-L recunosc. Într-o vorbă cu ei și, le deslusește din Scripturi cum Cristosul lui Dumnezeu trebuia să sufere, să fie omorât de iudei prin mâna lui Pilat și să învie a treia zi. La frangerea pâinii, la ei acasă, aceștia îl recunosc și se întorc repede la frații lor de la oras (Ierusalim) să le arate și lor din Scripturi și să le marturisească faptul inextricabil - că L-au văzut pe Isus viu.

Nici sub forma aceasta ucenicii nu au crezut. Ce marturii aveau ei? Aveau proorocii și talcuirea lor corectă. Apoi, tot ei aveau marturiile oculare ale unor femei și barbati cu teama de Dumnezeu, pe care-i cunosteau. Și nu au crezut, având inimă împietrită.

Imaginează-ți știnta. Cristos cel viu se arată femeilor și celor doi ucenici pe drumul Emausului. Biblia de atunci, scrierile Vechiului Testament vorbește răsplată despre învierea Său. El este viu și are toată puterea, biruind moartea prin înviere. Stergarul de pe capul Său,

din mormant, a fost vazut sul si pus deoparte, ca semn al incheierii lucrarii lui Cristos in ce priveste mantuirea. Si totusi, apostolii nu credeau. Ucenicii erau cu inima impietrita.

Iti poti imagina suferinta Domnului Isus? Dar a fost har. Domnul Isus a venit sa se arate ucenicilor, totusi. Ei s-au strans totusi, desi nu au crezut. Iti poti imagina bucuria revederii? Atata durere si atata suferinta pentru ce? Pentru clipa intalnirii – ucenicii L-au vazut si ei viu si au marturit aceasta, pentru ca si noi, cei care ne-am nascut dupa ei sa avem partasie cu ei, iar partasia

lor este cu Tatal si cu Fiul, Isus Cristos.

Traiesti si treci prin suferinta, dar vine vremea reintalnirii. Asa promite Scriptura. Martorul ocular, Ioan Apostolul, il vede pe Domnul Isus venind in slava, a doua oara. Avem marturia celor care L-au vazut viu si profetiile in Biblie. Oare Il credem noi pe acest Isus care va reveni? Sau avem inima impietrita provocandu-I durere? El, care a murit pentru noi, merita toata increderea noastra nedisimulata. Puterea inexorabilei Sale invieri ne aduce bucuria in suferinta, bucuria aceea pe care Domnul a avut-o, chiar si

dincolo de lacrimi, bucuria sperantei manturii.

Acum, chiar acum, aminteste-ti de suferintele Domnului Isus. Intelege ca El plange pentru tine, fiindca esti necredincios si inima ta e impietrita. Pocaieste-te si crede in Evanghelie! Isus e viu in vecii vecilor, vine in curand sa aduca mantuirea celor ce-L asteapta! Nu te juca cu mantuirea ta! Intoarce-te la Dumnezeu, acum, din toata inima ta!

Alexandru Terlea

“Voi sînteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mîntuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi! În ea voi vă bucurați mult, măcar că acum, dacă trebuie, sînteți întristați pentru puțină vreme, prin felurite încercări, pentruca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decît aurul care piere și care totuș este cercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos, pe care voi îl iubiți fără să-l fi văzut, credeți în El, fără să-l vedeți, și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită, pentrucă veți dobîndi, ca sfîrșit al credinței voastre, mîntuirea sufletelor voastre.”

1Petru 1:5-9

Istoria bisericii baptiste din Hațeg

-partea 1-

Cativa dintre tinerii bisericii noastre au adunat informatii despre modul in care Dumnezeu a lucrat la formarea Bisericii Baptiste “Betleem” din Hateg. Ei au cerut ajutorul sorei Boabi care, dupa cum se va observa in interviul de mai jos, a fost mai mult decat bucuroasa sa le ofere o relatare detaliata si cat mai exacta a evenimentelor care s-au petrecut incepand cu zeci de ani in urma si pana in zilele noastre. Asa incepe relatarea:

Simt o nespusa bucurie si chiar incurajare ca un grup de fete si baieti din biserica Betleem-Hateg, nutresc dorinta de a cunoaste inceputurile credintei aici in Hateg, precum si felul cum Dumnezeu a lucrat spre a-si intemeia si in Hateg o biserica. Poate nu as fi in drept s-o fac chiar eu, care n-am fost de la inceput aici, dar cunoscand in amanunt toate evenimentele din cele spuse si scrise de sotu meu, Corneliu Neiconi, cred ca este demn si placut Domnului san e aducem aminte de cei ce ne-au vestit Cuvantul si asa cum indeamna chiar Biblia, sa le urmam credinta.

Astfel, doresc sa incep cu indemnurile Cuvantului lui Dumnezeu:

Psalmul 78:3-6 “Ce am auzit, ce stim, ce ne-au povestit parintii nostri, nu vom ascunde de copii lor; ci vom vesti neamului de oameni care va veni laudele Domnului, puterea Lui, si minunile pe care le-a facut. El a pus o marturie in Iacov, a dat o lege in Israel, si a poruncit parintilor nostril sa-si invete in ea copiii, ca sa fie cunoscuta de cei ce vor veni dupa ei, de copiii care se vor naste, si care, cand se vor face mari, sa vorbeasca

despre ea copiilor lor; pentruca acestia sa-si puna increderea in Dumnezeu, san u uite lucrarile lui Dumnezeu, sis a pazeasca poruncile Lui.”

Evrei 13:7 “Aduceti-va aminte de mai marii vostri, care v-au vestit Cuvantul lui Dumnezeu; uitati-va cu bagare de seama la sfarsitul felului lor de vietuire, si urmati-le credinta!

Evrei 1:1-2 “Dup ace a vorbit in vechime parintilor nostril prin proroci, in multe randuri si in multe chipuri, Dumnezeu, la sfarsitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus mostenitor al tuturor lucrrurilor, si prin care a facut si veacurile.”

“Fiindca atat de mult a iubit Dumnezeu lumea, ca a dat pe singurul Lui Fiu, pentruca oricine crede in El san u piara, ci sa aiba viata vecinica,” -Ioan 3:16.

Aceasta este Evanghelia harului: Isus Hristos a murit pentru pacatele noastre, a fost ingropat si a inviat a treia zi, dupa Scripturi. Acest mesaj simplu constituie Evanghelia, vestea buna a iertarii prin credinta si pocainta.

Dupa invierea Sa, Isus le-a spus ucenicilor: “Duceti-va in toata lumea, si propovaduiti Evanghelia la orice faptura. Cine va crede si se va boteza, va fi mantuit; dar cine nu va crede, va fi osandit. Si invatati sa pazeasca tot ce v-am poruncit; si iata ca Eu sunt cu voi in toate zilele, pana la sfarsitul veacului.”

Iata ce minunat a lucrat Dumnezeu ca aceasta veste buna sa ajunga si pana la noi, pentru ca cei ce au primit porunca, au plecat si au propovaduit pretutindeni, caci Domnul lucra impreuna cu ei si intarea Cuvantul prin semnele care-I insoteau.

In Valea Hategului, primii care au luat cunostinta despre planul de mantuire al lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, au fost cativa frati intorsi din razboi, unde au avut harul sa li se spuna ca le pot fi iertate pacatele prin credinta in Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care a murit in locul lor, pe cruce. Intorcandu-se acasa, convertiti la Hristos, au marturisit si altora despre uimirea pe care a facut-o Dumnezeu in viata lor, prin pocainta, si astfel, altii si altii se intorc la Domnul in comuna Ohaba-Sibisel, Rau de Mori, Nalat, Clopotiva, Rachitova, Carnesti, Negoii, si-n alte localitati.

In orasul Hateg, vestea Evangheliei a sosit abia in anul 1930, cand o femeie din partile Banatului s-a mutat la Hateg, casatorindu-se cu domnul Motoc Alexandru. Aceasta femeie numita Saveta, era convertita la Hristos si dorea sa-l marturiseasca pe Domnul si in apa botezului. Ea a inceput sa marturiseasca celor din jur despre Domnul si Mantuitorul, despre mantuirea data in dar si in scurt timp, Dumnezeu a lucrat sa aiba ca vecina o tanara credincioasa,

venita din Negoii, care de asemenea avea cunostinta despre pocainta. Il iubea pe Domnul, caci, in Negoii, unde locuise o vreme, la unchiul sau, Gheorghe Dan, aflase vestea buna a mantuirii. Astfel, cele doua prietene credincioase se intalneau in casa sorei Saveta, se rugau impreuna, citeau Cuvantul lui Dumnezeu, chemau si alte vecine la partasie, si duminica mergeau la Nalat, unde deja era formata o biserica. Acolo s-a botezat aceasta tanara femeie. Tanara

Maria Mardan din Negoii, careia i-a vorbit despre Domnul Isus si a chemat-o cu ea la rugaciune in casa sorei Saveta, si uneori, si la Nalat. Aici devenise o casa de rugaciune, unde erau vizitati de frati din Nalat, ca fratele Dragomir Cornea, Lazarescu Ioan din Clopotiva, Ioja din Silvas si altii.

Catincea era o fetiscana de vreo 13 ani, si auzind Cuvantul lui Dumnezeu, s-a hotarat sa se predea Domnului, sa se pocaiasca. Cuvantul care i-a atins inima a fost

din 1 Ioan 2:15 “Nu iubiti lumea, nici lucrrurile din lume. Daca iubeste cineva lumea, dragostea Tatalui nu este in El.” Aceste cuvinte au pus stapanire pe inima ei, si l-a ales pe Isus ca mantuitor. Dar pentru ca nu mai mergea la joc si la petrecerile lumesti, familia a inceput o prigoana asupra ei, oprind-o sa mai mearga cu pocaitii. Da, a fost amenintata de unul din fratii ei mai mari, Ion, ca-I va taia capul cu securea daca nu se lasa de pocainta. Dumnezeu inasa, a pazit-o si ca sa nu i se intample ceva mai rau, se ruga, postea si indemna pe cei din casa ei sa creada si ei in Isus Hristos. Fratele Ignat, de la Lunca Cernii, era ruda cu familia Catincei. Si, auzind de persecutia fetei, a venit sa spuna familiei ca ea a pornit pe o cale buna, pe calea lui Dumnezeu si ar fi bine ca si ei sa se intoarca cu pocainta la Domnul. Dar s-a izbit de impotrivirea lor si l-au amenintat cu asa vorbe, san u mai vina in casa lor. Dar fratele, la despartire, a ridicat Biblia sus, si a spus: “Acest Cuvant, al lui Dumnezeu, va va intoarce sip e voi la pocainta.” Dumnezeu inasa, ii urmarea cu dragostea Sa, iar tanara Catincea cu prietenele sale, fratele Ignat si slujitorii Domnului inaltau rugi fierbinti la Tatal, pentru mantuirea familiei ei.

Astfel, in primavara, multi barbati din Hateg, Negoii, Lunca Cernii, au plecat in muntii Brasovului la taiat de paduri, la stanje, cum spuneau ei. Printre acestia, ea si fratii Catincei, care acolo, intre munti, au avut harul sa auda Cuvantul lui Dumnezeu marturisit de fratele Ignat, care in fiecare duminica ii invita la coliba lui si le vestea Cuvantul Domnului. Duhul Domnului lucra in inimile lor, astfel incat mai multi hategani s-au intors acasa hotarati sa-L urmeze pe Isus, si sa-si predea vietile in mana Lui. Printre ei, au fost: familia Neiconi Badioni, familia Marincesti, Horesti, Meloni si altii. Acestia, reintorsi acasa de Pasti, hotarati sa se pocaiasca, in familia s-a pus o lupta si intreg orasul s-a pus in miscare. Dar Domnul a biruit si ei au mers inainte increzatori ca Cel ce a biruit moartea, va birui si inima celor ce stau impotriva.

In ziua de Paste, s-au dus la biserica la Nalat, iar seara se adunau prin familii, in special in casa sorei Saveta Motoc. Aproape in fiecare seara erau vizitati de frati din imprejurimi, ca: fratele Ioja din Silvas, Cornea din Nalat, Moise Duna, Tasala din Rachitova, Aron Debucan din Ciula, Iustin Ciorogar din Rau de Mori, Mihai Stefanic, Gavrilă din Ohaba Sibisel si altii. Era un har si o dragoste nespuse de mare, care facea sac ante, sa se roage sis a dea slava Domnului, uneori pana dimineata.

Zi dupa zi, Dumnezeu adauga la poporul Sau pe altii si altii, intregindu-si familia in turma Lui Hristos. Astfel, in luna septembrie 1931, a fost oficiat primul botez la Hateg, cu 32 de persoane: barbati, femei, tineri si batrani. Botezul a fost oficiat de fratele Dragomir Cornea si Bosorogan Ioan. A predicat pastoral Marza Ilie, din Deva. Cu aceasta ocazie, multi oameni au auzit si au vazut cum Dumnezeu ii cheama pe oameni din pacat si moarte, la viata vesnica, la viata si fericire. Astfel,

s-a infiintat, ia fiinta prima biserica baptista in orasul Hateg, iar ca local de inchinare a fost folosita o camera a familiei Neiconi Badioni o perioada, apoi s-a mutat la familia Spiridon.

La o saptamana de la primul botez, cei care au mai ramas din familia celor care s-au botezat s-au dus la Rau de Mori, pt a fi botezati acolo. Era Romolot, fratele Catincei, si Mariuca, Avramajuzilor si altii. Biseica se inmultea si un har mare se varsa peste familile care-L primisera pe Isus ca Mantuitor si Domn. Erau plini de pace si bucuria mantuirii le lumina viata spunand tuturor ce mare si bun este Domnul.

Va urma...

Iulia Andriş